

סְלִיחָה!

סְלַחֵי לִי חֲבֵרָה
עַל מַעֲשֵׂה כֹּה רַע
בְּלֵב מְלֵא חֲרֻטָּה
אוֹמֵר לְךָ: סְלִיחָה!

וּמֵהִיּוֹם וְהַלָּאָה,
אֲנִי מַחְלִיטוֹת:
זוֹ לִזְוֹ לְוַתֵּר
וְלַעֲזוֹר יוֹתֵר

וְכִּי שׁוֹב נִתְקַרַּב
פְּסִיעָה אַחֵר פְּסִיעָה
וְהִנֵּה לִי שׁוֹב חֲבֵרָה
הִכִּי הִכִּי טוֹבָה!

וּמֵהִיּוֹם, רַק בְּמִצּוֹת,
פְּסִיעָה אַחֵר פְּסִיעָה
אֶתְקַרַּב עוֹד וְעוֹד
עַד כֶּסֶף הַכְּבוֹד!

הֵיִינוּ חֲבֵרוֹת
קְשׁוּרוֹת וְאוֹהֲבוֹת
בְּלִמּוּדִים, בְּמִשְׁחָקִים
אֶפִּילוֹ בְּסוּדוֹת.

אֲךָ יוֹם אֶחָד פָּתָא מֵ,
בְּכֻלָּל בְּלִי כּוֹנֵה,
שִׁבְרַתְּ לִי עֶפְרוֹן.
וְכַעֲסֵתִי נוֹרָא.

צַעֲקֵנוּ אִזְ מִיָּד
וְרַבְנוּ יָד בְּיָד
וְהַחֲלִטְנוּ שָׁם:
"בְּרוּגְז לְעוֹלָם!"

גַּם אֵלַיךְ, אֱלוֹקִים,
חֲטָאתִי לְפַעֲמִים.
הִתְרַחַקְתִּי אִזְ מִמֶּךָ,
אֲךָ אֲבַקֵּשׁ: סְלִיחָה